

РЕШЕНИЕ

№ 7029

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7936** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на Р. В. Т. в качеството му на законен представител на [фирма],[ЕИК], чрез процесуалния му представител адв. Н., срещу решение №20130571 от 03.06.2021 г. на Софийския районен съд, постановено по НАХД № 1426/2021 г., с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба, серия К № 4322371. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Твърди се, че районният съд не се е произнесъл по наведените доводи, че процесният автомобил е заснет извън зоната на действие на пътен знак В-26, който също така е поставен в противоречие с Наредба 18/ 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройство, както и че в ЕФ липсват, предвидените в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, реквизити. Претендира се отмяна на обжалваното решение.

Ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е електронен фиш за налагане на глоба, серия К № 4322371, с който е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 28.12.2020 г., в 10:08 часа, товарен автомобил марка „Фиат Д.“, с ДК [рег.номер на МПС] , се е движел в [населено място] по [улица] срещу магазин „А.“, с посока на движение от Околовръстен път към [населено място], със скорост от 71 км. ч. - при разрешена скорост от 50 км. ч. за извън населено място, въведено с пътен знак В-26. Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство ARH SAM S1. При извършена справка е установено, че автомобилът е собственост на [фирма], със законен представител Р. В. Т..

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Съдът се е произнесъл по наведените от жалбоподателя съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издадените актове и наличие на съществени процесуални нарушения в производството /каквито не са установени/, поради което решението му е правилно и законосъобразно.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП установява определени стойности на

скоростта в км/ч., които не следва да се превишават от водача при избиране на скоростта на движение. Съгласно ал. 2, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена извън населено място, като разрешената скорост е 50 км/ч., ограничение въведено с п.з. „В-26“ за извън населено място. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП не е предвидено като задължително условие посочването на конкретен издател, датата на издаване и срок за обжалване на електронния фиш, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за допуснати нарушения на съдопроизводствените правила.

По делото са събрани доказателства, установяващи наличието на ограничение на скоростта извън населено място, въведено с пътен знак „В-26“. Видно от протокола за използване на АТСС от 28.12.2020 г., разстоянието от пътния знак с въведеното ограничение до АТСС е 200 м. посоката на действие е приближаващ. В приложената по делото снимка от АТСС, която е веществено доказателствено средство е посочено, че разстоянието до заснетия обект е 74 м. Следователно, автомобилът е заснет в обхвата на пътен знак „В-26“. Наличието на такъв пътен знак се потвърждава от изисканата от съда Актуализация на постоянната организация на движение на кръстовища, довеждащи трафика до път I-8СОП-К., предоставена от Областно пътно управление-С..

Предвид изложеното, настоящата касационна инстанция намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на ЕФ, които налагат неговата отмяна, а нарушението е доказано от обективна и субективна страна, за което правилно е наложена „глоба“ в размер на 100 лв. съгласно чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, Х. -ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №20130571 от 03.06.2021 г., постановено по НАХД
№ 1426/2021 г. по описа на Софийския районен съд.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.